

на кредитъ; разходитъ за работниците, домашнитъ и други разходи, а също и приходитъ постъпили отъ продажба на издѣлия въ брой или на кредитъ.

Съставяне на инвентаръ.

Да напише смѣтка за продадени издѣлия и извършени поправки на единъ неговъ клиентъ.

Задаватъ се въпроси по практическата работа, каквито членътъ отъ комисията — специалистъ занаятчия, намѣри за умѣстно.

Бюрото на занаятитъ при Министерството на Търговията и Земледѣлието прѣпоръчва на г. г. кандидатитъ за майсторския изпитъ по дърводѣлния занаятъ ръководството на П. Димитровъ. „Ръководство за столария“ доставя се за 2.50 лева отъ автора му въ Пловдивъ.

3. Обущари.

Кандидата за майсторъ трѣбва да познава най-нуждното отъ анатомията на ногата, а най-вече разнитъ явления при различнитъ положения, движения на ногата, както и нормалнитъ нозѣ въ свръзка съ коститъ.

Вземане мѣрка на нормални, ненормални и съ крайно природни недостатѣци нозѣ.

Да наглася, подбира, споредъ нуждата, калѣпи, както и да поправя такива.

Да познава разнитъ видове кожи: гъонове, шевра, дияманти, хромове, боксове, юфтове и др. материали, добритъ и лоши качества, както и употреблението имъ въ разнитъ случаи и нужди.

Да скроява разни видове комбинации кройки отъ кожата и сглобява, съ помощта на машината за шевъ, отдѣлнитъ скроени парчета.

Да може да дава нуждитъ опѣтвания на работниците при разпореждането на работата имъ, като упражнява и нужния контролъ при извършването на сѣщата работа. Тукъ се явява необходимостта, щото самъ майсторътъ да владѣе работата на долната гъонска част на обувкитъ.

Кандидата майсторъ при изработването на готови обувки трѣбва да умѣе: да опређдя нормалнитъ мѣрки на разнитъ ширини, въ свръзка съ разни серии-колекции калѣпи.

Ако готовитъ се изработватъ на дузини да умѣе системно да нарежда и разпорежда работата.

Да владѣе отдѣла — кроене на серии отъ разни модели и калѣпчийско разбиране.

Да познава нуждитъ инструменти и употреблението имъ.

Да може да прѣсмѣта цѣнитъ на кожитъ на качества,